

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 3. Iustitiam atq[ue] religionem, sine motu; motum sine Dei ira, non
custodiri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](#)

nec sine bonitate, justum esse. 3

§. II.

Nullam Rempublicam, sine concordia; nec Cic. lib.
concordiam, sine iustitia consistere. 2.de Rep.

Ut in fidibus, ac r̄ibis, atq; cantu ipso, ad
vocibus, inquit Tullius, concentus est quidam
tenendus, ex distinctis sonis, isq; concentus, ex
dissimillimarum vocum moderatione, concors
tamen efficitur, & congruens: sic summis, &
infimis, & medijs interiectis ordinibus, ut sonis,
moderata ratione ciuitas, consensu dissimilli-
morum, consistit: & quæ harmonia à Musicis
dicitur, in cantu, ea est in ciuitate concordia,
quæ, sine iustitia, nullo pacto esse potest. Part Plutarch.
pacto prisci mortales scripferunt, & docuer lib. de
runt, absq; iustitia, Principatum gerere, ne doctr.
Ionem quidem ipsum posse. Princip.

§. III.

Iustitiam atq; religionem, sine metu; metum
sine Dei ira, non custodiri.

Quod si religio tolli non potest, inquit La- Lactant.
ctanius, ut & sapientiam, quā distamus a bel- lib. de ira
luis, & iustitiam retineamus, quā commuis Dei, ca.8.
vita sit tutior: quomodo religio ipsa sine metu
teneri ac custodiri potest? Quod enim non me-
titur, contemnitur: quod contemnitur, utq;
non colitur: ita sit, ut religio; & maiestas; &
honor metu constet; metus autem non est, obi-

4 Cap. I. Deum, nec sine justitia, bonum;
nullus irascitur. Sine igitur gratiam Deo, sine
iram, sine utrumq; detraxeris; religionem tol-
li necesse est: sine qua, vita hominum stultitia,
scelere, immanitate completur. Multum enim
refranat homines conscientia, si credamus nos,
in conspectu Dei, viuere: si non tantum, qua ge-
rimus, videri desuper, sed etiam qua cogitamus,
aut loquimur, audiri à Deo putemus. Sicut
ergo fundamentum est, & primus religionis
gradus, Credere Deum, ubiq; præsentem; si-
cū alter gradus est, Credere non modò præ-
sentem, sed etiam omnia videntem, & proui-
dente, suosq; neq; in ijs, qua ad vitam, neq;
qua ad famam, neque qua ad pacem, neq; qua
ad salutem pertinent (quæ omnia ingentem
in hominibus spem ædificant) destituentem,
ita necesse est, credere, eiusdem justitiam atq;
iram sceleribus humanis imminentem, ut
fructuosè metuamus.

§ IV.

Ira diuina æquitatem ab alijs perniciose igno-
rari; ab alijs utiliter agnoscī.

Hic ergo rursus quorundam improbo-
rum scopulus est, quem recta sapientes, cū
laude & lucro, declinant. Nam mali, cùm
mala vident, in orbe, quæ meruerunt, vel
casu ea euenire, vel immerentibus immitti
arbi-